

EDITOR
ELISEU CLIMENT

ASSESSOR EDITORIAL
MANUEL LILLO I USECHI

DIRECTOR DE CONTINGUTS
ALEX MILIAN
CAP DE REDACCIÓ
VÍCTOR MACEDA

COORDINADORA
ASSUMPCIÓ PALAU
REDACCIÓ DE BARCELONA
XAVIER PUIG

REDACCIÓ DE VALÈNCIA
MOISÉS PÉREZ I VIOLETA TENA
REDACCIÓ DE PALMA
MIQUEL PAYERAS

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
FERRAN BALLESTER
TRADUCTOR
ARNAU FIGUERAS
COL·LABORADORS GRÀFICS
JORDI BORRÀS, ISAAC BUJ,
MIGUEL LORENZO, SALVADOR LLOSÀ
I JORDI PLAY

DISSENY, MAQUETACIÓ I GRÀFICS
ANA VANESA PRIETO
DISSENY DE LA PORTADA
TONI PAYÀ

GERENT
PILAR MARTÍ
PUBLICITAT I PROMOCIÓ
SALVA MARTÍNEZ
ADMINISTRACIÓ
GEMMA GARRIDO

SUBSCRIPCIONS
MARIA JOSEP CÀNOVAS
902 131 025
L'atenció serà de 9:00 a 14:00 hores
subscriptions@eltemps.cat

REDACCIÓ DE VALÈNCIA
OCTUBRE CENTRE DE CULTURA
CONTEMPORÀNIA
Carrer de Sant Ferran, 12
46001 València
963 535 100

REDACCIÓ DE BARCELONA
Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esq. 08008 Barcelona
932 384 262

REDACCIÓ DE PALMA
Carrer de l'Almudaina,
8 entresòl-dreta, 07001 Palma
971 720 763

WEB
www.eltemps.cat
CORREU ELECTRÒNIC
eltemps@eltemps.cat

FOTOMECÀNICA I IMPRESSIÓ
ROTIMPRES. AIGUAVIVA (GIRONÈS)

DIPÒSIT LEGAL
V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

Cap part d'aquesta publicació no pot ser
reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, ni de cap altra mena,
sense permís de l'editor.

A cada bugada perdem immersió

El sistema d'immersió lingüística que havia estat constitucional a Catalunya durant més de 35 anys ja no és constitucional. És que ha canviat la Constitució? No. La Constitució és intocable. És la Llei de política lingüística la que ha canviat? Tampoc. Només hi va haver una nova Llei d'educació de Catalunya (LEC), que el 2009 va "flexibilitzar" la immersió lingüística.

Amb l'excusa de salvar el català, aquella LEC ja permetia esquerdes en el mur: "Per tal que el català mantingui la funció de llengua de referència i de factor de cohesió social, [el Departament] ha d'implantar estratègies educatives d'immersió lingüística", i "la definició d'aquestes estratègies ha de tenir en compte la realitat sociolingüística, la llengua o les llengües dels alumnes". Per tant, es podia ampliar l'ús del castellà.

L'objectiu era "preservar" la immersió davant dels atacs d'un grup molt reduït de famílies (17) que feien servir el sistema judicial per intentar minar el sistema educatiu. Un sistema educatiu que havia tingut el suport de tots els representants polítics del Parlament de Catalunya excepte el PP i que mantenia, per tant, un suport de més del 80% de la societat catalana.

Darrere d'aquelles 17 famílies s'hi van situar, primer, 2.300 intel·lectuals —que, pel que es veu, no tenien fills escolaritzats per sumar-s'hi— i, després, Societat Civil

Catalana, els signants d'El Taxidermista i el partit que en va sortir: Ciutadans. Malgrat l'efervescència temporal d'aquest partit, el nombre de famílies disposades a anar als tribunals per denunciar la "discriminació del castellà" mai no va arribar a duplicar-se.

Tretze anys després, aquella "flexibilització" de la immersió a través de la LEC, els tribunals de justícia —fent cas de les 17 famílies hereves d'aquelles— han conse-

gut una sentència que obliga a les escoles a assegurar el 25% de castellà.

Quina és la solució que han trobat ERC, PSC, Comuns i Junts (que, finalment, s'ha desdit)? Flexibilitzar més la Llei de política lingüística per "refermar el model d'escola catalana", és a dir, la immersió. El 2009 la flexibilització no va funcionar i no hi ha cap indicatiu que ara es pugui aconseguir amb una estratègia que ja s'ha demostrat fallida. Potser funcionarà com a tàctica, per a demorar l'aplicació del 25% imposat pels tribunals, però no sembla una solució a mitjà termini (ni tan sols per als pròxims tretze anys). A més, la flexibilització està feta de manera que es carrega la pressió sobre les escoles i tensa el sistema educatiu.

És evident que cal cercar una solució de consens —com més ampli, millor— però la que s'ha triat no sembla que tingui molt recorregut. En comptes de retornar el PSC a l'antic consens sobre la immersió, una immersió que continua tenint un 70% del suport de la societat catalana, s'està cedint en un terreny molt perillós.

Potser caldria recordar que la immersió és el millor sistema, perquè és un ideal gairebé utòpic en la nostra societat, i en la de fa 35 anys. A les aules, el sistema d'im-

mersió sempre ha estat imperfecte perquè no s'acaba d'aplicar mai al 100%. Però era, i hauria de ser, l'ideal a aconseguir. Els estats són incapaços d'assegurar al 100%

CAL CERCAR UN CONSENS, PERÒ EL QUE S'HA TRIAT NO TÉ RECORREGUT

un sostre digne per a totes les persones que hi viuen però no per això canvien les seves constitucions i eliminen el dret a l'habitatge. L'adequació a la realitat no pot ser la cessió dels mínims imprescindibles. De la mateixa manera, la immersió és irrenunciable en un context sociolingüístic de bilingüisme i diglòssia, perquè renunciar-hi vol dir que la llengua expansiva guanya terreny. I a cada bugada perdem un llençol.